

faa gjort en Begyndelse til Afskaffelse af den gamle Praksis. Hvis jeg var sikker paa, at saa mange vilde stemme mod dette Forslag, at det blev fortaestet, vilde jeg tænke nøjere over Sagen, men det tror jeg ikke. Efter den Praksis, vi have haft i saa mange Aar, tør jeg vel ikke haabe, at Flertallet vil følge mig i denne Sag. Derfor, stem imod saa mange som mulig! De behøve ikke at blive bange for at blive for mange. Hvis vi blot faa et betydeligt Mindretal her denne Gang og fremdeles, ville vi senere have fuld moralisk Ret til at sige til fremtidige Ansøgere: I vidste i Norge, at den Tid vilde komme, da I ikke fik denne Pension, og det skulde I have taget Hensyn til, da I overtog Embedet. Derfor er det fremdeles mit Standpunkt at stemme imod baade denne og følgende Sager, der maatte komme af lignende Art. Det er min Agt at bekæmpe dem saa godt, jeg formaar.

M. Klausen: Det er ikke for at skabe et Præcedens for fremtidige Ansøgere, at jeg anbefaler denne Sag. Jeg mener, at hver Gang der foreligger en saadan Sag som denne, maa man se paa det konkrete Tilfælde og domme ud derfra, og det foreskammer mig, at det Tilfælde, der foreligger for os, er af en saadan Bestaafenhed, at vi ikke kunne andet end tage velvillig paa det. Jeg vil derfor endnu en Gang tillade mig at anbefale det høje Ting at vise det ærede Medlem fra Odde (Veth-Espensen) den Tjeneste at stemme for Forslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Forslagets Overgang til anden Behandling vedtoges med 62 Stemmer mod 1.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Optagelse af Bragerefter fra Havbunden og Forstranden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1611 ff.)

Oscar Hansen: De Grunde, som i Fjor vare til Stede for at faa denne Sag behandlet i et Udvalg, synes jeg vedblivende ere til Stede, og jeg skal derfor senere tillade mig at foreslaa et Udvalg nedsat. Efterhaanden som Lodsejerne i de senere Aar mere og mere have benyttet deres Fortrandsret til helt at forbyde Stenfiskeriet, har den Del af Befolkningen, der har ernæret sig tarveligt ved Stenfiskeri, faaet en saa lille Indtægt, at de ikke have kunnet leve af den, men have maattet søge andre Udveje for at ernære Familien. En saadan Udvej have de fundet ved at benytte deres Taljer, Ræder og andre Redskaber til i Stedet for Stene at optage Bragstumper. Det er ikke saa faa Brag, der efterhaanden hvert Aar sænkes ned i de danske Farvande; det er en ret betydelig Kapital, og det var heldigt, om disse Kapitaler kunne komme den arbejdende Befolkning til gode. I Øjeblikket lever vist her i Nærheden ca. 40 Familier af Bragfiskeri. Hensynet til disse 40 Familier og til de flere, der findes omkring i Landet, maa kombineres med det Hensyn, som den højtærede Minister har fremsat i Motiverne til Lovforslaget, nemlig Hensynet til at holde Farvandet frit for generende Bragstumper. Men saa vidt jeg opfattede Stillingen rigtig i Foraaret, da et Udvalg temmelig sent blev nedsat, er der vist ikke nogen Vanskelighed ved at forbinde disse to Hensyn. Man vil dog vanskelig kunne gaa ind paa Lovforslaget, som det her foreligger, men det vil vistnok være nødvendigt at gøre det til Genstand for en Drøftelse og en Omformning, idet man vanskelig vil kunne erkende, at det Princip, der her slaas fast, i Virkeligheden er godt. Sagen er nemlig, at Princippet i de Lovparagraffer, til hvilke den højtærede Minister henviser, og som delvis stamme fra Enevældens Tider, er langt mere demokratisk end det Princip, der gaar gennem dette Lovforslag. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget bliver behandlet saaledes, at der ud af denne Behandling kan komme en Ordning, der sikrer den arbejdende og fattige Del af Befolkningen den Afgang til Indtægt, den nu har ved at opfiske Bragene.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal blot bemærke, at naar dette Forslag er fremsat, er der virkelig meget gyldige Grunde dertil, idet det er af stor Bigtighed, naar Regeringen har udstadeliggjort et Brag for Skibsfarten ved at bringe det ned til et bestemt Dybgaende, at saa ikke andre uden nogen som helst Kontrol kunne arbejde paa det og derved maatte bringe Spanter eller andre Stykker af Braget til Vejs, saaledes